

troer, burde være nogen Sandsynlighed for, at en nærmere Overveielse af den kunde lede til en noget anden Stilling. Den ærede Conseilspræsident har ikke confereret om Dagsordenen med sit samlede Ministerium. Det er maasske ikke rimeligt, at det vilde formaas mere, om ogsaa samtlige de øvrige Ministre vilde være for, at man ikke skulde modsætte sig Dagsordenen; det er, siger jeg, ikke rimeligt, at den ærede Conseilspræsident efter min Opfattelse af ham vilde være meget villig til at forandre sin Mening, men man kan dog ikke sige, at det er umuligt. Men lad os sætte, at den ærede Conseilspræsident vedbliver at nære, og at hans Colleger ville følge denne Anskuelse, saa er Vedtagelsen af denne Dagsorden dog kun en Udtalelse om, hvad Thinget mener, at Regjeringen skulde gjøre. Hvorvidt Thinget, naar Tingting bliver gjort, vil søge at drage Regjeringen til Ansvar derfor, eller hvad Thinget overhovedet saa vil gjøre, er et Spørgsmaal, som slet ikke foreligger — slet ikke. Det vil neppe komme for paa denne Rigsdag — idetmindste fra min Side vil det ikke blive foranlediget i denne Session —, men det vil komme for paa en følgende. Eder os derfor ganske trostligt vedtage Dagsordenen og derved afgive en Stemme, der kan lære vore Medborgere, lære Hæren og lære Regjeringen, hvad alvorlige Mænd domme om et alvorligt og sørgeligt Forhold.

Formanden: Det ærede Medlem brugte et Udtryk, som jeg vil fremhæve for at give det ærede Medlem Leilighed til nærmere at forklare det. Det ærede Medlem sagde, at Regjeringen havde „kuldkastet“ den tidligere Grundlov; men, naar man tager Ordet ligesom efter dets Betydning, seer jeg ikke rettere, end at det forudsætter, at Grundlovsforandringen er skeet paa ulovlig Maade. Jeg maa imidlertid hævde, at Grundlovsforandringen og den Grundlov, ifølge hvilken vi sidde her, ere lovlige vedtagne og lovlige gennemførte.

B. Christensen: Ordet „kuldkastet“ er et ucorrect Udtryk, som jeg beklager at have brugt. Min Tanke om den Regjeringshandling,

hvertil jeg sigtede, er saa bekjendt, at man maasske ikke kan undre sig over, at et usorgsamt Ord i saa Henseende er undsluppet mig.

Conseilspræsidenten: Det ærede Medlem, som sidst havde Ordet, fremhævede gjentagende den Belvillie, som var vist Ministeriet, og som Ministeriet ogsaa burde vise overfor Folkethingsmændene. Det er jo et gjensidigt Belvillighedsforhold, som har existeret, saalænge Ministeriet har bestaaet, men derfor kan man dog meget let komme til et Punkt, hvor Ministeriet og Folkethinget ere uenige, og jeg troer da, at jeg har gjort Ret i at følge den af den ærede Ordfører for Forslagsstillerne anviste Vej, nemlig ikke at stille Noget under Stolen, men aldeles aabentlyst sige: Dette kan jeg forsvare at gjøre, Andet ikke.

Winther: Jeg vilde kun udtale, at det forekommer mig at være aldeles uærdigt for Thinget, efter at have hørt Regjeringen erklære, at den ikke vil foretage den Undersøgelse, som vi ville opfordre den til at foretage, saa at stille en saadan Opfordring; dette vil jeg for mit Bedkommende i ethvert Fald ikke være med til, og jeg vil derfor spørge den høitæredede Formand, hvorvidt det kan tillades at stille Forslag til en deelt Afstemning over Dagsordenen. Hvorvidt man er tilstrækkelig forberedt til at fælde en Dom over, hvad der nu her er forelagt Thinget, hvorvidt der er Anledning til at anstille en saadan Undersøgelse som den antydede eller ikke, og hvorvidt det vilde føre til et praktisk Resultat at anstille en saadan Undersøgelse, er Noget, som jeg ikke i dette Dieblit skal erklære mig bestemt om; men det forekommer mig, at, naar der ikke er nogen Udsigt til, at det nuværende Folkething kan komme til at foretage nogen Handling, hvorved den omhandlede Sag bragtes et Skridt videre, saa bliver vor Beslutning kun Ord, idet vi ikke vide, hvorvidt det nyvalgte Thing vil optage den og gjøre den til Gjerning eller ikke. Derfor forekommer det mig tvivlsomt, om man overhovedet bør stemme for denne Dagsorden. — Søvrigt vil jeg til-